

Cartea lui Daniel - Numărul nouăzeci și doi

Dezvăluirea profeției: aplicarea triplă a ultimelor șase versete din Cartea lui Daniel și lumina progresivă a îngerului al treilea

Jeff Pippenger

2024-02-25

În mișcarea milerită, sporirea cunoștinței a fost dezpecetluită și i-a pus la probă în primul rând, dar nu în mod exclusiv, pe protestanții care se declarau astfel din Statele Unite. Sardes, biserica ce ieșea din întunericul supremației papale, era călăuzită către o înțelegere mai deplină a Evangheliei, care urma să fie revelată când sanctuarul ceresc avea să fie deschis în cer. În mișcarea celui de-al treilea înger, sporirea cunoștinței a fost dezpecetluită la 11 septembrie 2001 și a pus la probă adventismul laodicean în întreaga lume. Din acest motiv, adevărul reprezentat în ultimele șase versete ale capitolului unsprezece din Daniel, care este sursa sporirii cunoștinței, a întâmpinat rezistență din partea adventismului laodicean.

Pușinii ziditori credincioși pe adevărata temelie (1 Corinteni 3:10, 11) erau nedumeriți și împiedicați, întrucât molozul învățăturii false îngreua lucrarea. Asemenea ziditorilor de pe zidul Ierusalimului în zilele lui Neemia, unii erau gata să spună: «S-a sleit puterea purtătorilor de poveri și este mult moloz, încât nu putem zidi.» Neemia 4:10. Obosiți de lupta neconținută împotriva persecuției, înșelăciunii, nelegiuirii și a oricărei alte piedici pe care Satan o putea născoci pentru a le zădărnici progresul, unii care fuseseră ziditori credincioși s-au descurajat; și, de dragul păcii și al siguranței bunurilor și vieților lor, s-au abătut de la adevărata temelie. Alții, neînspăimântați de împotrivirea vrăjmașilor lor, au declarat fără teamă: «Nu vă temeți de ei; aduceți-vă aminte de Domnul, cel mare și înfricoșat» (versetul 14); și au continuat lucrarea, fiecare cu sabia încinsă la coapsă. Efeseni 6:17.

Același duh de ură și de împotrivire față de adevăr i-a inspirat pe vrăjmașii lui Dumnezeu în toate veacurile, iar aceeași vigilență și credincioșie au fost cerute de la slujitorii Săi. Cuvintele lui Hristos către primii ucenici sunt aplicabile urmașilor Săi până la încheierea timpului: «Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați.» Marcu 13:37. Tragedia veacurilor, 56.

Prezentarea mesajului ultimelor șase versete din Daniel a început în cadrul lucrărilor autosusținute ale Adventismului laodicean și a fost ulterior confruntată, pe măsură ce timpul a înaintat, cu teologii de renume (învățații) ai Adventismului laodicean. Armele care au fost folosite în încercarea de a discredita mesajul au produs invariabil o lumină mai mare și o claritate sporită cu privire la versetele aflate sub examinare și atac. Acele atacuri au condus, în cele din urmă, la înțelegeri profetice care nu fuseseră recunoscute anterior, dar care au fost apoi stabilite și s-a constatat că fac parte din lumina progresivă a îngerului al treilea.

Mileriții recunoșteau doar patru împărății ale profeției biblice, dar la puțin timp după 1844 s-a înțeles că Statele Unite erau fiara care se ridică din pământ din capitolul treisprezece al Apocalipsei, iar acea înțelegere a clarificat că papalitatea nu era pur și simplu o parte a împărăției romane, ci era, de fapt, a cincea împărăție a profeției biblice.

Sub simbolurile unui mare balaur roșu, unei fiare asemănătoare unui leopard și unei fiare cu coarne ca de miel, guvernele pământeste care aveau să se angajeze în mod deosebit în călcarea Legii lui Dumnezeu și în persecutarea poporului Său i-au fost prezentate lui Ioan. Războiul se poartă până la sfârșitul timpului. Poporul lui Dumnezeu, simbolizat printr-o femeie sfântă și copiii ei, a fost reprezentat ca fiind în mare minoritate. În zilele de pe urmă mai exista doar o rămășiță. Despre aceștia Ioan vorbește ca despre cei „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos”.

Prin păgânism, iar apoi prin Papalitate, Satana și-a exercitat puterea vreme de multe secole, străduindu-se să șteargă de pe pământ pe martorii credincioși ai lui Dumnezeu. Păgânii și papistașii erau însuflețiți de același duh al balaurului. Ei se deosebeau doar prin aceea că Papalitatea, sub pretextul slujirii lui Dumnezeu, era vrăjmașul mai primejdios și mai crud. Prin intermediul romanismului, Satana a luat lumea în robie. Biserica care se profesa a fi a lui Dumnezeu a fost antrenată în rândurile acestei amăgiri, iar mai bine de o mie de ani poporul lui Dumnezeu a suferit sub mânia balaurului. Iar când Papalitatea, lipsită de puterea ei, a fost silită să înceteze prigoana, Ioan a văzut ridicându-se o nouă putere, care să facă ecou glasului balaurului și să ducă mai departe aceeași lucrare crudă și blasfematoare. Această putere, ultima care are să poarte război împotriva bisericii și a legii lui Dumnezeu, a fost simbolizată printr-o fiară cu coarne ca de miel.

Dar tușa severă a creionului profetic dezvăluie o schimbare în această scenă pașnică. Fiara cu coarne ca de miel vorbește cu glasul unui balaur și «își exercită toată puterea fiarei dintâi înaintea ei». Profetia declară că el va spune celor ce locuiesc pe pământ să facă un chip al fiarei și că „el îi face pe toți, atât mici, cât și mari, bogați și săraci, liberi și robi, să primească un semn în mâna lor dreaptă sau pe frunțile lor; și că nimeni să nu poată cumpăra sau vinde decât acela care are semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei.” Astfel, Protestantismul calcă pe urmele Papalității. Signs of the Times, 1 noiembrie 1899.

Când ultimele șase versete din Daniel unsprezece au fost despecetluite, s-a recunoscut că întreaga succesiune ilustrată în acele șase versete se referă la interacțiunile celor trei puteri pe care Sora White tocmai le-a identificat drept „păgânism”, „Papalitate” și „Protestantism”. Vrăjmașul a susținut că „țara cea minunată” din versetul patruzeci și unu era un simbol fie al protestantismului, fie al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, dar „țara cea minunată” reprezintă Statele Unite, iar în versetul patruzeci și unu împăratul de la mieznoapte (papalitatea) cucerește Statele Unite odată cu promulgarea iminentei legi duminicale. Eroarea satanică ce identifică „țara cea minunată” ca altceva decât Statele Unite este menită să-i împiedice pe bărbați și femei să recunoască faptul că următorul eveniment profetic după prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, în perioada reprezentată în ultimele șase versete din Daniel unsprezece, este legea duminicală iminentă.

Pentru Adventiștii de Ziua a Șaptea, aceasta înseamnă că versetul patruzeci și unu identifică închiderea timpului de har pentru Biserica lui Dumnezeu, iar ultimul lucru pe care Adventismul laodicean vrea să-l audă este că timpul său de har se apropie de încheiere! Domnul a condus raționamentul până la un punct în care s-a recunoscut că, atunci când Roma păgână a ajuns stăpână asupra lumii la bătălia de la Actium, în anul 31 î.Hr., ea a trebuit mai întâi să cucerească trei puteri teritoriale, așa cum sunt reprezentate în capitolul opt din Daniel.

Și dintr-una dintre ele a ieșit un corn mic, care s-a mărit nespuse de mult, spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea plăcută. Daniel 8:9.

Era un fapt bine stabilit că „sudul”, „răsăritul” și „țara plăcută” reprezentau cele trei zone geografice asupra cărora Roma păgână a ajuns să stăpânească, pe măsură ce urca pe tronul pământului ca a patra împărăție a profeției biblice. În legătură cu acest fapt mai era și faptul că Roma papală trebuia, de asemenea, să înfrângă trei puteri geografice, pe măsură ce urca pe tronul pământului ca a cincea împărăție a profeției biblice, după cum este reprezentată în Daniel capitolul șapte.

Am privit cu luare aminte la coarne și, iată, din mijlocul lor a ieșit un alt corn mic, înaintea căruia trei dintre cele dintâi coarne au fost smulse din rădăcini; și, iată, cornul acesta avea ochi ca ochii de om și o gură care rostea cuvinte mari. Daniel 7:8.

În controversa care s-a purtat cu privire la «Țara cea slăvită» din versetul patruzeci și unu, Domnul a arătat că în profeție există trei manifestări ale Romei: Roma păgână, urmată de Roma papală, iar apoi Roma zilelor de pe urmă, pe care am numit-o «Roma modernă». Pe baza a două adevăruri solide și bine întemeiate ale profeției, primul fiind că Dumnezeu nu Se schimbă niciodată, iar celălalt, că adevărul se întemeiază pe mărturia a doi martori, am conchis fără ezitare că cele trei obstacole pentru împăratul de la miazănoapte din ultimele șase versete ale capitolului unsprezece din Daniel trebuiau să reprezinte trei puteri geografice moderne.

Iisus Hristos, ieri și astăzi și în veci, este același. Evrei 13:8.

Și în Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată. Ioan 8:17.

Această recunoaștere a confirmat ceea ce stabilisem deja, căci identificasem „țara glorioasă” drept o putere geografică (Statele Unite ale Americii) și respinseserăm ideea nesăbuită că ea ar reprezenta o biserică, care este o putere spirituală. Am formulat această poziție pe baza convingerii, întotdeauna confirmate, că nimic nu este întâmplător în Cuvântul lui Dumnezeu. Este limpede, pe temeiul multor mărturii, că biserica lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este un munte.

Și va fi în zilele de pe urmă că muntele casei Domnului va fi întemeiat ca vârful munților și se va înălța mai presus de dealuri; și toate neamurile se vor revărsa către el. Și multe popoare vor merge și vor zice: Veniți, și haidem să ne suim la muntele Domnului, la casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Sale și să umblăm pe cărările Sale; căci din Sion va ieși legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului. Isaia 2:2, 3.

Cei care au propus că „țara slăvită” este o biserică — și, de cele mai multe ori, au susținut că este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea — au făcut-o deoarece Daniel numește țara „slăvită”, iar raționamentul lor superficial a ajuns la concluzia că, fiindcă „muntele sfânt și slăvit” din versetul patruzeci și cinci este, în mod cert, biserica lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, atunci și „țara slăvită” trebuie să fie biserica. La urma urmei, amândouă conțin adjectivul „slăvit”.

Nu există greșeli în Cuvântul lui Dumnezeu, iar când Daniel folosește „țară”, în legătură cu termenul „slăvită”, și, patru versete mai târziu, folosește „muntele cel sfânt”, în legătură cu același termen „slăvit”, el indica o distincție deliberată între o țară și un munte. Țara slăvită, în sens literal,

este Iuda, iar în cetatea Ierusalimului a fost ridicat Templul lui Dumnezeu. Ierusalimul, sau Templul, poate fi înțeles ca Biserica lui Dumnezeu, dar teritoriul în care se află Ierusalimul este țara lui Iuda. Pe măsură ce cunoașterea a sporit în lumina tot mai crescândă a celui de-al treilea înger, multe adevăruri au fost statornicite, însă aici nu facem decât să așezăm cadrul profetic care identifică trei manifestări ale Romei.

Când am recunoscut că Roma păgână și Roma papală au oferit doi martori care au stabilit trăsăturile profetice ale Romei moderne, am recunoscut un principiu de interpretare pe care l-am numit „aplicarea triplă a profeției”. Au existat și alții care folosiseră idei similare ale unei repetiții triple a anumitor profeții, dar definiția la care am ajuns atunci este definiția pe care o folosim și astăzi. Este semnificativ să înțelegem că regula profetică a aplicării triple a profeției, pe care Future for America o aplică atât de des, a fost recunoscută în cadrul argumentației privitoare la ultimele șase versete din Daniel unsprezece; iar la fel de semnificativ este că acea argumentație a condus la prima recunoaștere că aplicarea triplă a profeției privea Roma. În istoria milerită, unul dintre subiectele de dispută era dacă desemnarea „jefuitorii poporului lui Daniel” îl viza pe Antioh Epifanes sau dacă „jefuitorii” erau Roma, așa cum înțelegeau mileriții. Motivul pentru care acest lucru este semnificativ este că Roma, în calitate de „jefuitorii” poporului lui Daniel, este cea care avea să „întărească vedenia” în Daniel unsprezece, versetul paisprezece.

Și în acele vremuri mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miazăzi; de asemenea, tâlhari din poporul tău se vor înălța ca să împlinească vedenia; dar vor cădea. Daniel 11:14.

Prima dată când am înțeles o aplicare triplă a profeției, acest lucru a fost recunoscut prin faptul că există trei manifestări ale Romei în profeția biblică. Roma a statornicit viziunea luminii progresive a celui de-al treilea înger, așa cum a făcut și în istoria milerită. În istoria milerită, înțelegerea că păgânismul și papalitatea erau puterile care călcau în picioare sanctuarul și oastea a devenit cadrul de adevăr pe care Miller și-a construit „toate” înțelegerile profetice. Ultimele șase versete din Daniel 11 au stabilit un cadru de adevăr pe care Future for America și-a edificat toate aplicațiile profetice. Acest cadru îl constituie cele trei puteri pustiitoare ale balaurului, fiarei și profetului mincinos, care conduc lumea la Armaghedon.

Acel cadru este întemeiat pe recunoașterea faptului că Roma păgână, urmată de Roma papală, constituie doi martori care atestă că Roma modernă este unirea triplă a balaurului spiritismului (Națiunile Unite), a fiarei catolicismului (papalitatea) și a prorocului mincinos al protestantismului apostat (Statele Unite). Acel cadru este ceea ce identificăm drept o aplicare triplă a profeției. În articolele următoare vom discuta diferitele aplicări triple ale profeției care au fost recunoscute și care alcătuiesc cadrul luminii crescânde a celor trei îngeri.

Vom examina tripla aplicare a celor trei manifestări ale Romei, manifestări care identifică structura politică și religioasă a Romei moderne, pe care Sora White a numit-o arta conducerii bisericești și arta guvernării. Această structură este recunoscută prin reunirea caracteristicilor profetice ale Romei păgâne cu caracteristicile profetice ale Romei papale, în vederea identificării și stabilirii acestor caracteristici în Roma modernă.

Vom analiza aplicarea triplă a celor trei manifestări ale Babilonului, așa cum sunt reprezentate de Nimrod, Nebucadnețar și Belșațar, care identifică aroganța omului fărădelegii, șezând în templul lui Dumnezeu și proclamând că el este Dumnezeu, pe care Isaia a identificat-o drept „Asirianul trufaș”. Aroganța papală, care este un subiect al profeției biblice, este recunoscută prin reunirea caracteristicilor profetice ale Babelului cu caracteristicile profetice ale Babilonului, în vederea identificării și stabilirii caracteristicilor Babilonului modern.

Vom examina aplicarea triplă a celor trei manifestări ale lui Ilie, așa cum sunt reprezentate de Ilie și de Ioan Botezătorul, care identifică "glasul celui ce strigă în pustie" în zilele de pe urmă. Glasul celui ce strigă în pustie din zilele de pe urmă reprezintă un străjer specific, care este o mișcare, și identifică o mărturie dublă într-o mișcare care are un început și un sfârșit similare. Ni se spune că nu poate exista al treilea înger fără primul și al doilea, astfel încât, pe un anumit plan, este imposibil să fie separată mișcarea primului înger de mișcarea celui de-al treilea, iar ambele mișcări sunt reprezentate de un străjer care a fost preînchipuit de Ilie și de Ioan Botezătorul.

"Prin condei și glas trebuie să dăm glas proclamării, arătând ordinea lor și aplicarea profețiilor care ne conduc la solia celui de-al treilea înger. Nu poate exista o a treia fără prima și a doua. Aceste solii trebuie să le dăm lumii prin publicații, prin cuvântări, arătând, pe linia istoriei profetice, lucrurile care au fost și lucrurile care vor fi." Mesaje alese, cartea 2, 105.

Vom examina aplicarea triplă a trei manifestări ale solului care pregătește calea pentru ca Solul legământului să vină deodată în templul său, așa cum este reprezentat de Ioan Botezătorul și William Miller. Străjerul final este un subiect al profeției, care este recunoscut prin reunirea caracteristicilor profetice ale lui Ioan Botezătorul și ale lui William Miller, pentru a identifica împlinirea finală a capitolului al treilea din Maleahi.

Iată, voi trimite pe solul Meu, și el va pregăti calea înaintea Mea; și Domnul, pe care Îl căutați, va veni deodată în Templul Său, chiar Solul legământului, în care vă desfățați. Iată, El va veni, zice Domnul oștirilor. Maleahi 3:1.

Vom analiza aplicarea triplă a celor trei manifestări ale Islamului, așa cum sunt reprezentate de caracteristicile profetice ale Islamului din Vaiul întâi și din Vaiul al doilea ale Apocalipsei, capitolele opt și nouă, care identifică caracteristicile profetice ale Islamului din Vaiul al treilea, identificat în capitolele zece și unsprezece ale Apocalipsei.

Vom continua cu acestea în articolul următor.

Nu îngăduiți nimănui să fie mintea voastră; nu îngăduiți nimănui să gândească, să cerceteze și să se roage în locul vostru. Aceasta este învățătura pe care trebuie să o luăm la inimă astăzi. Mulți dintre voi sunteți convinși că comoara prețioasă a Împărăției lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos se află în Biblia pe care o țineți în mână. Știți că nicio comoară pământească nu se dobândește fără efort asiduu. De ce v-ați aștepta să înțelegeți comorile Cuvântului lui Dumnezeu fără a cerceta cu stăruință Scripturile?

Este potrivit și drept să citiți Biblia; dar datoria voastră nu se încheie aici; căci trebuie să cercetați pentru voi înșivă paginile ei. Cunoașterea lui Dumnezeu nu se dobândește fără efort

intelectual, fără rugăciune pentru înțelepciune, pentru ca să puteți despărți pleava cu care oamenii și Satana au denaturat doctrinele adevărului de grăuntele curat al adevărului. Satana și confederația sa de agenți omenești au căutat să amestece pleava rătăcirii cu grâul adevărului. Ar trebui să căutăm cu stăruință comoara ascunsă și să căutăm înțelepciune din cer pentru a despărți invențiile omenești de poruncile divine. Duhul Sfânt îl va ajuta pe cel ce caută marile și prețioasele adevăruri care privesc planul răscumpărării. Aș dori să imprim tuturor faptul că o lectură superficială a Scripturilor nu este suficientă. Trebuie să cercetăm, și aceasta înseamnă a face tot ceea ce implică acest cuvânt. Așa cum minerul cercetează cu ardoare pământul ca să-i descopere filonii de aur, tot astfel sunteți chemați să cercetați cuvântul lui Dumnezeu pentru comoara ascunsă pe care Satana a căutat atât de multă vreme s-o ascundă de om. Domnul spune: «Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va cunoaște învățătura.» Ioan 7:17. Fundamentele educației creștine, 307.